

ANKARA TİCARET VE TURİZM YÜKSEK ÖĞRETMEN OKULU VE KÜTÜPHANESİ

Nafia TÜZÜN

Türk kütüphaneciliğinin pekçok sorunları yanında, çeşitli kuruluşların kütüphanelerini tanıttıkları yayın azlığı da büyük önem taşır. Belli başlı büyük kütüphanelerimiz dışında diğer kütüphane türleri, örneğin okul kütüphanelerinden bahseden yayınlar pek azdır.

Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullar hakkında yazı, broşür, istatistiklerle bir takım bilgiler verilir. Ancak, bu okulların kütüphanelerine ait bilgiye son yıllarda çıkan Millî Eğitim istatistikleri dışında pek rastlanmaz. Bu eksikliği biraz olsun gidermek için çalıştığım, gezip incelediğim kütüphaneleri ve sorunlarını seri yazılar halinde okullara tanıtmaya çalışacağım.

İlk olarak; 26 yıl hizmet verdiğim, aynı zamanda kendimi de yetiştirmeme fırsat veren Millî Eğitim Bakanlığı'nın önemli bir dalı, Meslekî ve Teknik Öğretim Müsteşarlığına bağlı bazı okullardan, Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu ve Kütüphanesinden. sorunlarından başlayacağım.

Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu, Millî Eğitim Bakanlığı Meslekî ve Teknik Yüksek Öğretim Genel Müdürlüğüne bağlı, fakülte dışında kısmen özerk bir yüksek okuldur.

Bu okulun kuruluşuna kadar, Türkiye'de ticaret eğitimi dersleri için öğretmen yetiştiren bir okul mevcut değildi. Okullarda bu dersler «Yüksek Ekonomi ve Ticaret Okulu» ile, «İktisat Fakültesi» mezunları ve meslek dersleri öğretmenleri tarafından okutuldu.

1955 Yılında Amerika Birleşik Devletleri ile, Türkiye arasında yapılan anlaşmalardan IDA (International Development Association) ile ilgili olarak, Newyork Üniversitesinden bir grup Türkiye'ye geliyor. Millî Eğitim Bakanlığında görevlendirilen iki iş eğitimi Profesörü (Mr. Anthony Lanza, L. Brokneer) ticaret okullarını ve Halk Eğitimi Kurslarını tetkik ediyorlar, mutlak surette ticaret öğretmeni yetiştiren bir okula

ihtiyaç olduğunu bakanlığa bildiriyorlar. Bu tip bir okulu açabilmek için, imtihanla ticaret lisesi öğretmenleri arasından seçilenleri bir kurstan geçiriyorlar, «Sekreterlik Öğretmeni Yetiştirme Merkezi» adı altında tabanı lise olan 3 yıl süreli bir okul 16 Ocak 1956 yılında öğretime başlıyor. Daha sonra adı Ticaret Öğretmen Okulu, 1959 yılında Ticaret Yüksek Öğretmen Okulu, 1965 - 66 öğretim yılında da Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu olmuştur.

Tabanı lise, ticaret lisesi, ilköğretmen okulu ve sekreterlik okulu mezunu olan okul, gündüzlü ve burslu olmak üzere 2 tip öğrenci alır. Öğretim süresi 4 yıldır.

Amacı; kısaca ticaret liseleri, sekterlik ve otelcilik okulları ile kolej ve diğer orta dereceli genel ve mesleki okullara, ticaret ve turizm ile ilgili ders öğretmeni, turizm işletmeciliği konusunda işletme idarecisi ve iş hayatına eleman yetiştirmek olan okul, 3. sınıftan itibaren 3 ihtisas dalına ayrılmıştır. Bunlar;

- a) İşetme ve muhasebe,
- b) Büro idaresi ve Sekreterlik,
- c) Turizm ve Turizm İşletme İdarecisi'dir.

Üç ihtisas dalının içinde 62 çeşit ders, dokuz grupta toplanır. Bu gruplar Genel Kültür, İktisat ve Maliye, İşletme İktisadı, Hukuk, Muhasebe, Matematik, Büro Eğitimi, Turizm, Öğretmenlik formasyonu'dur. Meslek dersleri ve yabancı dil her sınıfta 5 saat olmak üzere, öğretim programının % 62 sini, genel kültür % 25 ini, pedagoji % 13 ünü kaplar. Genel olarak bir sınıfta haftada 33 saat dersten başka III ve IV. sınıflarda bir sömestir devam eden haftada 5 yarım gün iş tecrübesi, 3 yarım gün de öğretmenlik uygulaması yapılır. Böylece haftanın bütün günleri öğrenciler için dersler ve uygulamalarla doludur. Araştırma yapmaya, kütüphaneyi istedikleri gibi kullanmalarına, tanımlarına pek imkân yoktur.

Okulun eğitim ve öğretim alanları açıldığından beri, uygulandıkça sakıncaları görünen program ve yönetmelikleri değiştirilip, yenilenerek daha derinliğine (yani ihtisaslaşmaya doğru) genişlemiştir. İhtisas dalları ile ilgili tez hazırlama zorunluğu vardır.

Bugünkü modern eğitimin amaçlarının başında; ilgilerden yararlanarak bireyi etkin hale getirmek ve öğretimden çok rehber-olarak, bağlı olduğu topluluğa uyumunu kolaylaştıracak ve gerektiğinde düzene koyacak yetenekleri kazandırmak gelir. Bunun için modern eğitim, okulda

çok sayıda materyali (sadece basılı kaynaklar değil, laboratuvar v.b.) zorunlu kılar. Kütüphane eğitim ve öğretimin içine öylesine girmiştir ki, birbirinden ayırmak imkânsızdır.

Okul kütüphaneleri fikir, kavram ve görevleri bakımından diğer kütüphane türlerinden ayrılır. Okulda eğitim ve öğretimi tamamlar, destekler; yüksek okul kütüphaneleri ders programları, yanında araştırmaya da yer verdiği için, biraz da araştırma kütüphaneleri niteliğini taşır. Uygulanan eğitim ve öğretim metodları, öğrenci ve öğretim üyelerini araştırma ve kütüphane çalışmalarına teşvik etmiyorsa, zorlamıyorsa kütüphanenin etkin ve canlı bir hizmet vermesi zordur.

Bu kısa açıklama ile kütüphanenin eğitim ve öğretimdeki yerine değindikten sonra, bu okul yönetmeliğindeki kütüphane maddesi, yönetim işleri bölümünde C memurlar kısmında, pak dar ve yetersiz olarak aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir.

«Madde 11 — Kitaplık memurunun görevleri :

a) Ayniyat yönetmeliği hükümlerine uygun olarak kitaplık yardımcı demirbaş defterini hazırlamak,

b) Kitapların adlarına, yazarlarının adlarına ve bilim konularına göre fişlerini düzenlemek,

c) Kitaplığı okul müdürünün belirteceği zamanlarda okul mensuplarının faydalanması için açık bulundurmak,

d) Kitaplık dışında okumak üzere kitap isteyen öğretim üyesi ve öğrencilere, özel talimata göre, kitap verme işini yürütmek.»

Birkaç yıl evvel yapılan öğrenci boykotları, değişen idareci ve ihtiyaçlar yüzünden mevcut yönetmelik yeniden hazırlanırken, kütüphanenin ve kütüphanecinin devamlı çabaları ile yukarıdaki madde üzerinde 2 değişiklik yapılmıştır.

1 — Kütüphane memuru yerine «kütüphaneci» denmiştir.

2 — Görevleri içinde kütüphaneden yararlanacaklara rehberlik eder cümlesi eklenmiştir.

Diğer benzeri okulların yönetmeliklerinde (örneğin Gazi Eğitim Enstitüsü, Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu'nda) kütüphane yönetim işleri ve büro memurları kısmından çıkarılarak «sosyal ve kültürel işler» arasına konmuş ve bir iç tüzükle görevleri netleştirilerek daha etkin hale getirilmiştir.

Bu okul da, yüksek okul olduğundan iç işlerinde özerktir. Yönetmeliklerini kendileri hazırlama olanağına sahiptir.

Görülüyor ki, kütüphane ve vereceği hizmetin önemi ve değeri toplumumuzda, hele eğitim ve öğretim yuvası olan okulda bile henüz anlaşılammıştır. Modern eğitim ve öğretim veriliyor diye çırpınıyoruz. Gerekli programları alıyoruz fakat, bu modern eğitim ve öğretimin gerçekleşmesini zorunlu kılan faktörleri almıyoruz.

Bunun başlıca nedenlerinden biri örnek aldığımız batı; kitap ve okuma, araştırma sevgisi, kütüphane alışkanlığı ve kütüphaneden yararlanma derslerini, daha ilk ve orta öğretim sıralarında okuyucularına kazandırmıştır. Bizde yüksek okula onbir yıllık bir eğitim devresini tamamlıyarak gelen okuyucular, temel kütüphane eğitiminden yoksun olarak gelmişlerdir. O kadar ki, alfabe sırası bile onlar için yabancıdır.

1961 yılında 7. Millî Eğitim Şurâsı'na sunulan kütüphaneler komitesi raporu ve Şurâ'da «Yüksek Okul Kütüphaneleri» için alınan kararlar uygulanmadığı gibi, 13 yıldan beri bakanlığın çözüm bekleyen dosyaları arasındadır. Şimdi ümitler yakınlarda toplanacak 9. Millî Eğitim Şurâsı'ndadır.

Bakanlığın son eğitim politikasında orta öğretim programlarında kütüphane ve kütüphaneden yararlanma gibi bilgileri serbest zaman faaliyetlerinde, seminerler içinde öngörmüşse de henüz gerçekleşmemiştir. Nasıl ve ne şekilde gerçekleşeceği, gerekli bilgilerin kimler tarafından verileceği de ayrı bir sorundur.

Kütüphanenin okuldaki yeri ve statüsü hakkında bu kısa bilgi ile yetinerek, kütüphanenin kuruluşu, yeri, personeli, bütçesi, koleksiyonu ve kütüphane hizmetlerini genel olarak tanıtalım.

Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu Kütüphanesi 14.X.1958 tarihinde bir kütüphane memurunun tayin edilmesiyle, Maltepe Atatürk Bulvarında kira ile tutulmuş bir binanın 2. katında, kitap dolapları ile bölünmüş bir sınıfta (daimi ders yapılırken) 78 kitapla hizmete başlamış, ancak 1961 yılında 4. katta müstakil bir oda verilebilmiştir. 1963 - 64 öğretim yılında okul Talatpaşa Bulvarı Ticaret Lisesi bahçesinde yapılan yeni binaya taşınmıştır. 7 milyon liraya malolan binanın plânında kütüphane için bir yer düşünülmediğinden, 5. katta yatakhane olarak ayrılan bir oda kütüphane olarak kullanılmış, bir yıl sonra kütüphanecinin ısrarı ile 1. katta bir sınıfa nakledilmiştir. Kütüphane ve okuma salonu ve görevlilerin çalıştığı bu oda (9.65x8.40x3.50 boyutunda) 81 m² büyük-

lüğünde aydınlık, fakat cephesi caddeye baktığından fazla gürültülü bir yerdir. Üç tarafı kitap dolapları ile çevrilidir. 14 okuyucu masası, 30 oturacak yer, 2 büro masası, katalog, daktilo masası bu oda içindedir. Ayrıca bodrum katta, genel depo içinde küçük bir depocuğu vardır.

Kütüphanenin amacı; okulun amaç ve fonksiyonlarını gerçekleştirmek için, öğrenci ve öğretim üyelerinin ihtiyaç duydukları bilgi materyallerini belirli bir plân içinde toplayıp, en çabuk ve kolay bulunacak şekilde organize ederek yararlanmaya sunmak, gerektiğinde yayınlarda bulunark, araştırma ve kütüphaneyi kullanmada rehberlik ederek, tek kelimeyle iyi ve yararlı hizmet vermektir.

Kütüphanenin maddî olanaklarının başında gelen bütçenin sağlanması ve sarfedilmesinde belirli bir politika güdülmez. Eski yıllarda Bakanlıktan gelen bütçe cetvellerinde kütüphane için 5.000,— TL. ayrılırdı. 1968 yılından sonra böyle bir ayırıma gidilmemiş, Okul Müdürünün uygun göreceği bir harcama yapılmaya başlanmıştır. Bunun pek çok sakıncaları vardır. Örneğin;

a) Bu durum bir kişinin tekelinde olduğu için, o kişinin, kütüphane görüşüne, anlayışına ve tutumuna bağlı oluyor.

b) Kütüphane için ayrılan ödenek önceden bilinmediğinden, harcamalar bir plân ve disipline bağlanamıyor.

c) Genellikle diğer ihtiyaçlar karşılansın, ödenek ve zaman kalırsa kütüphane ihtiyaçları sağlansın düşüncesi hakimdir. Bu durumda kütüphane ihtiyaçları için, ya mali bütçe yılı sona eriyor veya ödenek kalmıyor.

d) Öğretim programlarının ve bölümlerinin ihtiyacına göre bir ayarlama gidilmesi de sağlanamıyor.

1972 yılında kütüphane ihtiyaçları için 5489 TL. sarfedilmiştir. Maaş ve ücretler hariç, genel bütçenin 100 de biri bile değildir. Kütüphanenin daimi okuyucusu 460 tır, kişi başına 12 TL. düşünüyor demektir. Batıda örneğin Amerika'da üniversite kütüphanelerinin bütçeleri, genel bütçenin % 4-8 ni teşkil eder. (Elmer M. Grieder, «Kütüphane üniversitenin kalbidir.» T. K. D. B. V. 2). Bununla bir kıyaslamaya gidilmemiş, sadece ışık tutacak bir örnek diye yazılmıştır. 1973 yılında ise kütüphane materyalleri için 6550 TL. sarfedilebilmiştir ki, okuyucu sayısı 600 - 650 civarındadır.

Kütüphane daha kuruluş halindedir. Günden güne artan öğrenci sayısı, genişleyen ders programları, piyasa fiatları gözönüne alınırsa ne kadar yetersiz olduğu görülür.

Bütçe gibi kütüphaneye materyal seçiminde de yetki okul müdürün dedir. Her öğretim üyesi ve okuyucu kendi dersi ve isteği ile ilgili yayının, diğerlerinden önemli olduğunu ve derhal alınmasını ister. Kütüphaneci ders programlarını, ihtiyaç, yer ve bütçe durumunu gözönüne alırken çok ihtiyaç duyulanı sağlamak ve eşitlik ilkelerine uymak eğilimindedir. Yöneticiler kendi branşları ve kendi görüşlerine uygun yayınlar üzerinde durarak, yetkilerini kullanıp dolayısıyla kütüphaneyi ve okuyucuyu yönetmek isterler. Ancak, okuyucuya muhatap olan kütüphanecidir. Okuyucu bu okula gelinceye kadar, 11 yıllık bir eğitim devresinden geçmiştir. İsterse az bir para karşılığında, bazan da bedelsiz Mayk Hammer'i, Marks, Lenin, Hitler'i, Ulu Hakan Abdulhamid vb. gibi yayınları okuma olanağına sahiptir. Öğrenci bunları kütüphanede bulamayacağını bilir veya çevreden edindiği bilgilerin yetersiz olduğunu anlar, hisseder.

Bu tür sorunlarını çözebilmek için ilmi, gerçekçi, güvenilir bir yayın bulmaya çalışır. Kısaca dersleri ve ilgi duyduğu konular için ilk başvuracağı yer kütüphane veya kendine yakın bulunduğu öğretim üyesidir. Okuyucu ihtiyaç duyduğu materyali sağlayamayınca, kütüphane için olumsuz bir ön yargıda bulunur ve ihtiyaçlarını dışardan alelusül sağlama cihetine gider. Kütüphane, onun ilgilendiği konuları ve sorunlarını aydınlatacak materyali verebilmeli ve gerektiğinde rehberlik edebilmeli veya nereden ve ne şekilde sağlayabileceğini bildirebilmelidir.

Kütüphane bu tür ihtiyaçları karşılamak için her yönü ile, iyi ve plânlı bir şekilde seçilmiş materyale sahip olmalıdır. Yukarıda anlatılmaya çalışılan şu anda akla gelen bazı nedenlerle, materyal seçiminde son sözün tarafsız ve kendi dalında yüksek öğrenim yapmış, yetişmiş-kütüphanecide olmalıdır. Kütüphaneci ve öğrenci temsilcisinden oluşan bir «Yayın Seçim Komisyonu» olmalıdır.

Okulun mevcut yönetmeliğinde bu sorunların giderilmesi ve durumun açıklığa kavuşturulması için, kütüphaneci tarafından birçok yazılar yazılmış ise de bir sonuç alınamamıştır.

Bu koşullar altında kütüphane koleksiyonu bağış, satınalma veya pek ender olarak ta değişim yolu ile çoğaltılmaktadır. Kütüphane kurulduğu zaman 79 kitapla başlayan koleksiyon, 1969 yılında 5815, 1973 yılında ise 200 kadarı dergi olmak üzere 7879 cilde yükselmiştir. 1500 kadar yabancı eser vardır, genellikle ingilizcedir. Kütüphaneye yılda ortalama olarak 500-50 kitap gelmektedir. Bunların çoğu bedelsiz ve

resmi dairelerden gönderilir. Kütüphaneye gelen sureli yayın sayısı 100 kadardır. Bunun ancak 30 kadarı mesleki, diğerleri genel kültürle ilgili dergilerdir. 10 kadarı satınalma, gerisi bağıştır. Günün olaylarını yansıtan gazete ne hikmetse kütüphaneye alınmaz. 15 yıllık bir geçmişi olan koleksiyon, genellikle (kütüphanecinin çabası ile) seçkin ve yeni eserlerden oluşmuştur. Ancak bir yüksek okul ve araştırma kütüphanesi olarak az ve zayıftır. Kütüphane, ders programlarının öngördüğü yayınlar yanında, bunları destekleyip zenginleştirecek, okuyucunun alâkalarından doğan ihtiyaçlarını giderek genel ve millî kültür konularını işleyen, doğru yargıya varabilmesi için iyi, doğru tenkit yapabilmeye duyularını geliştirebilecek eserleri de bulundurmaya zorundadır.

Ülkemizde henüz yüksek okul kütüphane tiplerindeki koleksiyonların standart ölçülere göre miktarlarını bildirir, güvenilir bir kaynak olmadığından bir karşılaştırmaya da gidilemiyor.

Mevcut koleksiyonun sınıflamasında «Dewey Decimal Classification» sistemi kullanılır. Yayınlar açık raf düzeni içinde bu sisteme göre yerleştirilmiştir. Kataloglar; Millî Kütüphaneye hazırlanan «Basma eserler alfabetik katalog kaideleri» yani Enstrüksiyon'a göre hazırlanmıştır. Yazar, kitap adı, yayınlayan ve konu katalogları oluşturulmuştur.

Koleksiyondaki yayınlar ders gruplarına göre ve yeni gelen eserlerle birlikte sistematik olarak, listeler halinde öğretim üyelerine ve istenilere verilmektedir. Ayrıca yeni gelen yayınlar kitap vitrinlerinde sergilenmektedir.

Kütüphane okuyucularının esasını öğrenci ve öğretim üyeleri teşkil eder. Okulun bitişindeki Ticaret Lisesi ve Sekreterlik okulları öğrenci ve öğretmenleri, araştırmalarda bulunmak için, Bakanlık ilgilileri ve fakülte öğrencileri kütüphaneden yararlanırlar. Okuyucu genellikle kitap almak, ders çalışmak veya bir konu hakkında bilgi almak, araştırma yapmak, yahut boş saatlerini değerlendirmek için kütüphaneye gelir. Ders programlarının yüklü oluşu ve çalışma saatleri dışında kütüphanenin kapalı olması, oturma yerinin azlığı yüzünden okuyucu kütüphanede çalışmaya pek imkân bulamaz. E. M. Moys, «Yeni Üniversite Kütüphaneleri kurmanın ortaya koyduğu problemler» adlı eserinde kütüphanede oturacak yer sayısının, okuyucu mevcudunun 1/4 kadar olmasını yazar. Kütüphanede mevcut yer sayısı okuyucu sayısının 1/20 bile değildir.

Yılı	Okuyucu sayısı	küt. kartı olan oku. sayısı	Ödünç alınan kitap sayısı	küt. yarar. oku. sayısı
1969	612	350	2200	13.400
1973	650	326	2476	20.593

Yer darlığı gibi, personel sayısı da yetersizdir. Mevcut 2 personel kütüphanenin bütün işlemlerini, teknik ve okuyucu hizmetlerini aksatmadan yürütmek zorundadır. Okuyucuların gerçek alâkalarını araştırıp, içinde bulunduğu problemlerin çözümlenmesinde gücü ve imkânları nisbetinde yardıma çalışır. Okuyucu ve kaynaklar arasında bağ kurar, katalog ve müracaat kaynaklarının nasıl kullanılacağını öğretir. Bunun yanısıra kütüphaneyi yönetir, muhasebe, satınalma ve daktilo işlemlerini yapmak zorundadır. Bütün bu işlemlerin aksamadan yapılması, iyi, yararlı bir hizmet verebilmesi biraz hayaldir.

İstatistikler her yerde olduğu gibi, kütüphane işlemlerinde de çok önemlidir. Kısa ve uzun vadeli plânlar, çalışmalar, tutulan istatistiklere dayanılarak hazırlanırsa daha sağlam ve verimli olur. 1973 yılına kadar okuyucu (kütüphaneden yararlananlar, ödünç verme, gelen yayın sayısı vb. günlük, aylık, yıllık) istatistikleri tutulmakta idi. Bu arada 2 kütüphaneci ayrılmış, yerlerine meslekten olmayan memurlar gelmiştir. Görünüşte (kuruluş temeli sağlam olduğu için) belli olmamakla beraber birçok işler ve hizmetler aksamıştır.

Kütüphane dışında okuyucuların söylemedikleri istek, dilek ve şikayetleri için bir «Dilek Kutusu» vardır.

Kütüphane koleksiyonunda, ayrıca bir ödünç verme için ayrılmış (reserve) kitaplığı yoktur. Müracaat kitapları dışında (tatil günleri için onlarda verilir) mevcut koleksiyon okuyucunun hizmetindedir. Ödünç alıp verme işlemleri iç hizmet yönetmeliğine göre yürütülür.

Kütüphaneden yararlanan her okuyucunun 26 x 18 cm büyüklüğünde, iki yüzlü karton üye kartı vardır. Bir okuyucunun ne kadar ve hangi kitapları hangi tarihte aldığı neler okuduğu, zamanında iade edip etmediği, mezun oluncaya kadar toplu olarak bir arada görülebilir.

Ünlü eğitimci J. Dewey 1924 te verdiği muhtırasında «Her okul (çevrenin) faal bir kütüphane merkezi olmalıdır.» der. Kütüphane çevredeki kütüphaneler ile, Ticaret Lisesi, Sekreterlik Okulu, Türk Ocağı, İktisadi ve Tıbbi İlimler Akademisi ve fakülte kütüphaneleri ile işbirliği yapar. İmtihan aylarında öğrenciler çalışacak yer bulamayınca, Türkocağı Kütüphanesinden yararlanırlar.

Ancak gerçek anlamda bir işbirliğine gidilmememektedir. Çünkü;

a) Bir toplu katalog olmadığı için, hangi kütüphanede neler var bilinmiyor.

b) Formalite ve yönetmelikleri gereği ancak bağlı olduğu kuruluşa hizmet veriyorlar.

c) En önemlisi, işbirliği mefhumunun (yönetici ve kütüphaneci tarafından) önemi kavranmamış ve benimsenmemiştir.

Şimdiye kadar bu yüksek okul kütüphanesinin belli bazı sorunlarına değindik. 15 yıllık bir geçmişi olan bu kütüphane daha kuruluş halindedir. İlk kütüphanecilerin gayreti ile sağlam temeller üzerine kurulmuştur. Günün ihtiyaçlarını karşılayan gerçek anlamda modern bir kütüphane hizmeti verebilmesi, zaman, emek ve ilgiye bağlıdır.

1 — Kütüphane yer bakımından çok yetersizdir.

2 — Bütçe günün koşullarına uygun, yeterli ve en önemlisi belirli bir miktar olmalıdır.

3 — Öğrencilerin bu okula gelinceye kadar kazanamadığı ve hayatı boyunca ihtiyaç duyacağı okuma alışkanlığı, bilinçli bir araştırma ve yöntemlerini, kütüphane ve eğitimi gibi bilgileri kazanabilmesi için, temel kültür dersleri arasında veya seminer olarak kitap ve kütüphane derslerinin konulması. (Bu konulacak ders veya seminerler mutlaka yetmiş bir kütüphaneci tarafından verilmelidir.) Bu okulun bir öğretmen okulu oluşu soruna daha büyük bir önem kazandırır.

4 — Kütüphane; okul yönetmeliğindeki yönetim işleri dışında, Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu Yönetmeliğinde olduğu gibi «Sosyal İşler» bölümünde gösterilmelidir.

5 — Kütüphane işlemleri ve yönetiminde (kütüphaneyi ve sorunları daha yakından ve daha iyi bildikleri için) sorumluluk kadar, yetkinin de kütüphanecide olması gerekir.

6 — Materyal seçiminde; kütüphaneci, öğretim üyeleri ve öğrenci temsilcisinden oluşmuş, istişari mahiyette «Yayın seçme komisyonu» olmalıdır. Ayrıca eğitim ve öğretim kurullarının toplantılarında (dinleyici olarak) kütüphanecinin de bulunması birçok yararlar sağlar.

7 — Bütçe, yer ve malzeme temin edilebilir, koleksiyon artırılabilir. Ancak kütüphanenin iyi ve canlı bir hizmet verebilmesi kütüphaneciye bağlıdır. Mutlaka meslekî yüksek öğrenimini yapmış, yetişmiş bir kütüphanecinin sorumluluğunda olmalı, ihtiyaca göre kütüphaneci ve memur çalıştırılmalı, kütüphane ve kütüphanecilerin okul içindeki statüleri, mesleki formasyonu ile orantılı ve açık olarak belirtilmelidir. Bazan yetişmiş kütüphanecilerin de, her konu ve sorun üzerinde bilgili ve yeterli olabilmeleri mümkün değildir. Meslek içi ve okul programları üzerinde eğitimleri zorunludur. Okul içi ve dışı toplantı, kurs, konferans, seminerlere devam ettirilerek yetişmeleri sağlanmalıdır.